

تفاوت زندگی کودکان در ساعت‌های فراغت و بازی

زنان یمنی که هم لاغر بودند و هم از آزادی بیشتری نسبت به عربستانی‌ها برخوردار بودند

آفریقا و شبه جزیره عربستان است و سازمان جهانی بهداشت از سالها پیش آن را ماده مخدر اعلام کرده است. قات در منطقه صعده یمن خیلی زیاد کشت می‌شود چون دوسوم مردان و یک سوم زنان یمنی قات می‌زنند. این ماده در عربستان سعودی نیز طرفداران بسیاری دارد. از بومی‌ها در باره قات زدن پرسیدم. می‌گفتند این کار در فرهنگشان ریشه دیرینه‌ای دارد و جزء آداب و رسوم محسوب می‌شود. جالب اینکه، در یمن کاشت قات تقریباً پنج برابر میوه است. تحقیقات نشان می‌دهد ۷۰ تا ۸۰ درصد ساکنان یمن در هفته سه بار از این مخدر استفاده می‌کنند. و هر بار ۴ تا ۵ ساعت از روز خود را صرف قات زدن می‌کنند. برای همین است که میزان مزارع در حال کشت قات از ۸ هزار هکتار در سال ۱۹۷۰ به ۱۰۷ هزار هکتار رسیده است و تاسف‌بارتر اینکه ۵۵ درصد از میزان مصرف آب کشور به پای این قات‌ها ریخته می‌شود. به طور متوسط ۲۰ درصد درآمد خانواده برای خرید قات هزینه می‌شود اما در برخی از خانواده‌ها این رقم به ۵۰ درصد هم می‌رسد. دولت هم اصلاً به این فکر نمی‌کند که مقداری از این درآمد زیاد را در بخش سلامت و درمان هزینه کند.

هرگز در تمام عمرم به چنین ماده‌هایی لب نزنده بودم اما این بار کنجکاوی بر احتیاط و عقل غلبه کرد و دو برگ قات را امتحان کردم. آنقدر تلخ بودند که حتی نتوانستم یک دقیقه آنها را در دهانم تحمل کنم. یکی از بومی‌ها بعد از اینکه به من خندید، توصیه کرد ابتدا چند دقیقه آدامس شیرین بجوم و بعد قات بز نم. من هم به توصیه‌اش عمل کردم اما هیچ احساس خاصی پیدا نکردم. به خودم گفتم پس کجاست آن همه سرخوشی و حال خوبی که همه تعریف می‌کنند. آقای کشاورز بازم هم به من خندید و توضیح داد که برای اینکه از قات زدن سرخوش شوم دست کم باید ۵۰ تا ۶۰ برگ قات را

بجوم. تازه فهمیدم چرا مردم این جزیره ساعتها گوشه‌ای می‌نشینند و قات می‌زنند. آنها دیگر وقتی برای کار کردن نداشتند و مردم آنجا از فقر مثل قحطی زده‌ها شده بودند!

غذای دلخواه

با همه اینها نمی‌توانم از سوکو ترا حرف بز نم و از زیبایی‌هایش نگویم. جزیره سوکو ترا به کالا باگوس شبیه است و گونه‌های گیاهی و جانوری منحصر به فردی دارد. سوکو ترا یکی از ۴ جزیره‌ای است که از نظر جغرافیایی در قسمت دورافتاده آفریقا قرار دارد و قدمت آن به ۶ تا ۷ میلیون سال می‌رسد. نیمی از گیاهان و جانوران، جزیره بومی آن هستند و اگر بگویم برخی از نمونه‌های آن را در هیچ جای دیگر نخواهید دید، بیراهه نگفته‌ام. درختان عجیب و غریب جزیره مرابه یاد فیلم‌های تخیلی می‌انداختند و از

ساکنان منطقه بیشترشان در کار کشت و پرورش قات بودند. قات گیاهی گلدار است که بومی بخش گرمسیری شرق آفریقا و شبه جزیره عربستان است و سازمان جهانی بهداشت از سالها پیش آن را ماده مخدر اعلام کرده است.

مزرعه قات، گیاه مخدری که ۵۰ درصد آب منطقه را مصرف می‌کرد

دیدنشان دهانم باز مانده بود. یک سوم گیاهان جزیره (بیش از ۹۰۰ گونه) فقط و فقط در این منطقه یافت می‌شوند. سوکو ترا امیز بان ۲۰۰ اکوسیستم در جهان است و از همه عجیب‌تر درختی بود که بومی‌ها به آن "خون ازدها" می‌گفتند چون شیره قرمز رنگی از تنه‌اش تراوش می‌کرد. مردم محلی عقیده داشتند این درخت از خون ازدهایی که در مبارزه بزرگ با یک فیل زخمی شده بود، شکل گرفته و کم‌کم به این شکل و شمایل رشد کرده است. با خودم فکر می‌کردم اگر این جزیره و کلا مناطق اطراف آن دولتمردان و حاکمان عاقلی داشت، می‌توانست از صنعت گردشگری چه بهره‌ها ببرد و مردمش را در چه رفاه و آرامشی غرق کند. منظره‌های طبیعی چشم‌نواز، غارهای آتشفشانی و صخره‌های مرجانی زیبا و... همه و همه دلیل خوبی است برای اینکه به سوکو ترا لقب "جواهری در دریای عرب" را بدهند.

از غار بزرگی دیدن کردم که می‌توانست آپارتمانم را به راحتی در خودش جای دهد. از دیدن این غار و جاهای تماشایی دیگر جزیره حسابی لذت بردم ولی می‌توانم بگویم بزرگترین و مهمترین اتفاق بزرگترین شهر جزیره، غذا دادن به بزها بود. چهار پنج سبزی فروش هر روز دقیقاً ساعت ۴ عصر جایی جمع می‌شدند و جعبه‌های مقوایی را که دیگر به آن نیازی نداشتند دور می‌انداختند. آن وقت در یک چشم به هم زدن، چندین بز از این طرف و آن طرف به جعبه‌های مقوایی هجوم می‌آوردند و با مهارتی مثال زدنی، گویی به ضیافتی بزرگ دعوت شده‌اند، جعبه‌ها را تکه پاره می‌کردند و می‌جویدند! من مات و مبهوت به رفتار عجیب بزها خیره مانده بودم. خیلی دقت کردم تا اینکه متوجه شدم بزها به جعبه‌ای که مارک "سیب واشنگتن" رویش حک شده، علاقه ویژه‌ای دارند. ادامه دارد.

مشکل دنیایم چه جویی غلط است، هر کسی کاری را انجام می‌دهد که برایش صرف می‌کند

● الهی قشده‌ای